

Annie

Annie was een heel bijzonder hondje. Aan de ene kant zo klein en teer dat ze wel een sneeuwvlokje leek en aan de andere kan zo'n ongelooflijk dappere dodo.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Ze hoorde bij de laatste lichting pups van de animal hoarder en was er slecht aan toe. In het Dierencentrum Friesland kwam ze, met haar broertjes, eerst een beetje op krachten en leerde ze in een razend tempo wat het is om een kleine afghaan te zijn. Na een korte periode bij een opvanggezin, waar ze zich moeiteloos staande hield bij twee enorme Deense doggen, was ze weer even terug bij het Dierencentrum. Op een goede dag kwamen daar twee mensen uit het zuiden van Nederland naar een afghaanse windhondteef kijken als maatje voor hun afghaan Pennie. De keuze was op onze Oshin gevallen. Tijdens het invullen van de papieren voor Oshin, was plotseling de deur open gegaan en in het kielzog van Egon was Annie naar binnen gestapt. Die wilde ook wel eens zien wat daar allemaal gebeurde en vooral wat voor mensen daar zaten.. En, tja, wie is er nou tegen zo'n leuk hondje bestand? De ohs and ahs waren dan ook niet van de lucht. Ja, daar zoeken we ook nog een huis voor en we zijn in bespreking met eventuele nieuwe eigenaren. Nadat Stephan en Bea Penny en Oshin in de auto gedaan hadden, was Bea nog even teruggekomen en had gezegd, als het nou niet lukt met de nieuwe mensen, dan willen wij haar wel. Hoezo een "vooruitziende blik"?

Het werd inderdaad niets met de nieuwe mensen voor Annie en na enig heen- en weergebel besloten we Bea en Stephan te benaderen. En met succes! De volgende dag reden ze weer van het diepste zuiden naar het hoge noorden en sloten Annie in hun armen. Annie werd omgedoopt in Bente - kennelijk tot haar tevredenheid want deze naamsverandering nam ze zonder moeite mee. Pennie heeft het maar druk, want zij voert nu de regie over maar liefst twee afghanen, maar de rol van regisseur bevalt haar zeer goed! Veel geluk allemaal!

Nawoord: In 2014 sloeg een soort noodlot toe en de mensen van Bente voelden zich door de omstandigheden gedwongen uit elkaar te gaan. En zoals vaker in zulke gevallen, dreigden de honden tussen de wal en het schip te vallen.

Een van de bepalingen in ons contract is dat als de nieuwe eigenaar om wat voor reden dan ook niet meer voor de geadopteerde hond kan zorgen, hij dat bij Voordewindhond moet melden, zodat we weer op zoek kunnen naar een nieuwe eigenaar. En dat gebeurde ook. We namen, zoals dat zo akelig klinkt, Bente terug.

Ze ging enige tijd in opvang en we dachten eigenlijk dat het niet zo lang zou duren voordat mensen zich voor haar zouden interesseren: per slot van rekening is ze een jonge schoonheid, die bovendien goed opgevoed is en als Afghaan best wel makkelijk is. Maar dit ging nog niet zo snel. Er waren wel geïnteresseerden maar die vielen om diverse redenen af. En toen kwam er een mail van een echtpaar dat al een afghanenkruising had en helemaal voor de snoet van Bente gevallen waren. We telefoneerden wat heen en weer en na enige tijd werd op een

regenachtige vrijdagnamiddag een kennismakingsbezoek afgelegd. Bente en Benito, de kruising, vonden elkaar direct helemaal prima. En tijdens de wandeling wist Bente met de snelheid van het licht de harten van haar nieuwe mensen te veroveren. De beslissing was dan ook erg snel gevallen!

Toch moest Bente nog drie dagen wachten, omdat haar mensen, teneinde de carnavalsdrukte in hun woonplaats te vermijden, eerst nog een weekend in een hotel verbleven en het hotel niet te vermurwen was: één hond was ok maar geen twee. Nou ja, een hond heeft gelukkig niet veel besef van tijd en die drie dagen waren natuurlijk zo om.

Intussen heeft Bente, die nu naar de naam Joséphine luister, in de wandeling Fien, luistert, al een aantal aardige uitstapjes achter de rug: zo was ze al een dagje op het strand. En dat beviel haar zo te zien opperbest!

Joséphine, veel plezier met je nieuwe mensen en Benito!